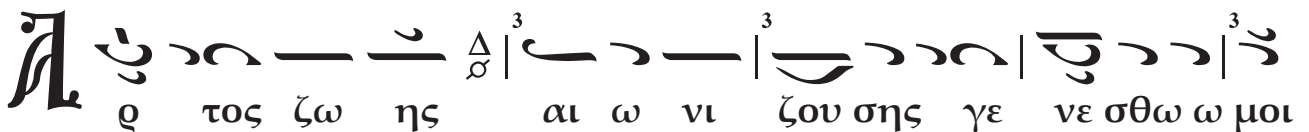
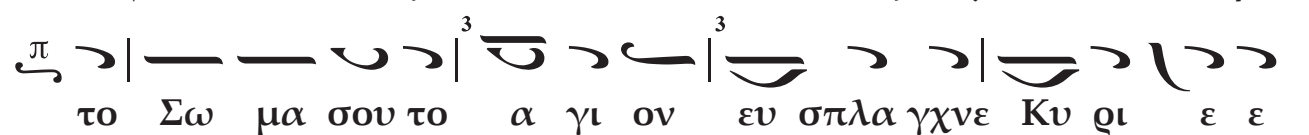

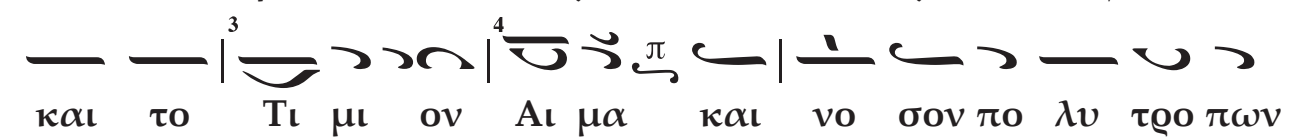
ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ
«ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ»

ὕπὸ Βασιλείου Ψυλλᾶκου

Ωδὴ α΄. Δεῦτε λαοί. Ἦχος β΄. Πά

 ρ τος ζω ης αι ω νι ζου σης γε νε σθω ω μοι

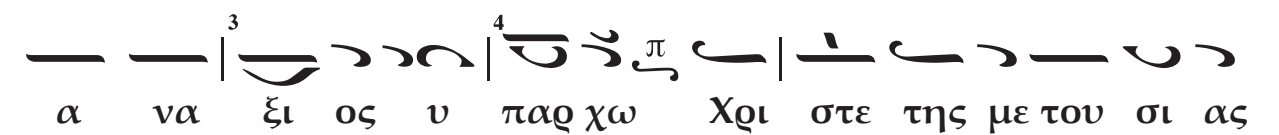
 το Σω μα σου το α γι ον ευ σπλα γχνε Κυ ρι ε ε

 και το Τι μι ον Αι μα και νο σον πο λυ τρο πων

 α α λε ξη η τη ρι ον

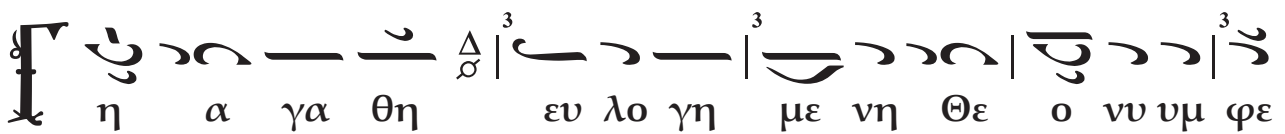

 ε βη λω θεις ερ γοις α το ποις ο δει λαι αι ος

 του σου α χραν του Σω μα τος και θει ου Αι μα το ος

 α να ξι ος υ παρ χω Χρι στε της με του σι ας

 η ης με α α ξι ω σον

 η α γα θη ευ λο γη με νη Θε ο νυ υμ φε

 τον στα χυν η βλα στη σα σα τον α γε ωρ γη το ον

και σωτηριον κοσμου αξιωση του τον

 τρωωγοντα σωζεσθαι

Ωδή γ'. Ἐν πέτρᾳ μετῆς πίστεως.

ακουωωνμοι παρασχου Χριστε ερα νιδας

 τον ρυποον της καρδιας μου καθαιρουσας ως αν

 ευσυνειδοοτως κεκαθαρμενος πιστει προσερ

 χωμαι και φοβω Δεσποτα εν τη μεταληηψει των

 θειων Δωρων σου

ις ααφεεσιν γενεσθωμοι των πταισματος των

 τοαχραντων σου Σωμα καιθειειον Αιμα εις Πνευ

 ματος Αγιιου τεκωνωνιαν και εις αιωνιον

 ζωην φιλανθρωπε και παθων και θλιψεων αλλο

 τριωσιν

ω η ης του ου Αρ του τραπεζα Πααναγια

 του α νω ω θεν δι ε λε ον κα α τα βαν τος και κο

 σμω και νο τε ε ραν ζω ην δι δον τος κα με α ξι ω

 σον νυν τον α να ξι ον με τα φο βου γευ σα σθαι του

 ου του και ζη σε σθαι

Ωδή δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

 θε λη σας δι η μας σαρκω θει εις πο ο λυ ε

 λε ε τυ θη ναι ως προ βα τον δι α βρο των α μαρ

 τη μα τα ο θεν ι κε τευ ω σε και τα ε μα α

 ε ξα λει ψαι πλημ με λη μα τα

 ε ρα πεν στον της ψυ χης μου τα τρα αυ μα α τα Κυ

 ρι ε και ο λον α γι α σον και κα τα ξι ω σον

 Δε σπο τα ο πως κοι νω νη σω σου του μυ στι

 κου ου θει ου Δει πνου ο τα λαι πω ρος

 λε ω σαι και ε μοι τον εκ σπλα αγχ νων σου Δε

 σποι να και τη ρει με αρ ρυ πον τον σον ι κε την και

 α μεμ πτον ο πως εισ δε χο με νος τον νο η το

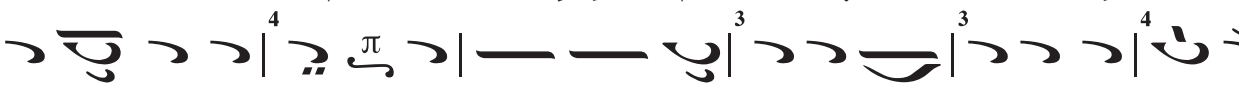

 ον μαρ γα ρι την α γι α ζω μαι

Ωδή ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Κ α θως προ ε ε φης Χρι στε γε νε σθω δη τω ευ

 τε λει δου λω σου και εν ε μοι μει ει νον ω ως υ πε σχου

 ι δου ου γαρ το Σω μα τρω γω σου το θει ον και

 πι ι νω το Αι μα σου

Α ο γε Θε ου ου και Θε ε ο αν θραξ γε νοι το

 του σου Σω μα τος εις φω τισ μον τω ω ε σκο ο τι σμε

 νω ε μοι οι και κα θα ρι σμον της βε βη λω θει σης

 ψυ χη ης μου το Αι μα σου

Μ α ρι α Μη η τηρ Θε ου της ευ ω δι ας το

 σε πτον σκη νω μα ταις σαις ευ χαις σκευ ος ε εκ λο γης

με α πε ερ γα σαι ο πως των Α γι α σμα των

με τε ε χω του Το κου σου

Ωδή στ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

N

 ουν ψυ χην και καρ δι ι αν α γι α σον Σω τερ

και το σω μα μου και κα τα ξι ω σον α κα τα κρι

τως Δε σπο τα τοις φρι κτοις μυ στη ρι ι οις προ ο σερ

χε σθαι

ε νω θει ην πα θω ων και της χα ρι τος σχοι ην

τε προ σθη κην ζω ης και α σφα λει αν δι α της

με τα λη ψε ως των α γι ων Χρι στε ε Μυ στη η

ρι ων σου

Θε ου Θε ος Λο ο γος ο Α γι ος ο λον

με α γι α σον νυν προ σερ χο με νον τοις θει οις

Μυ στη ρι οις σου της α γι ας Μη τρο ος σου δε ε

η σε σιν

π

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Δι

Κον Αρ τον Χρι στε λα βειν μη υ πε ρι ι δης με
 το Σω μα το σον και το θει ον νυν Αι αι μα σου
 των α χραν των Δε σπο τα και φρι κτω ων Μυ υ στη ρι
 ι ων σου με τα σχειν τω α θλι ω μη εις κρι μα
 μοι γε ε νοι το γε νοι το δε μοι εις ζω ην αι
 ω νι ον και α θα α να α το ον

Ωδή ζ'. Εικόνοσ χρουσήσ. Πα

Πη γη η α γα θων η με τα λη ψις Χρι στε των α
 θα να των σου νυν Μυ στη ρι ων γε νη θη τω μοι φως
 και ζω η και α πα θει α και προς α ρε της θει
 ο τε ε ρας προ κο πη ην και ε πι δο σιν προ ο
 ξε νος μο νε α γα θε ο πως δο ξα ζω ω σε

Β υ σθει ει ην πα θων και εκ θρων και αναγκων και
 πα σης θλι ψε ως τρο μω και πο θω προ σι ων τα νυν
 μετ ευ λα βει ασ φι λαν θρω πε σου τοις α θα να τοις
 και θει ει οις Μυ στη ρι ι οις και ψαλ λειν σοι Ευ
 λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η μων
Γ ω τη η ρα Χρι στον η τε κου σα υ περ νουν Θε ο
 χα ρι τω τε εκ δυ σω πω σε νυν ο δου λος σου την
 κα θα ραν ο α καθα ρτος με λλον τα με νυν τοις α
 χρα αν τοις Μυ στη ρι ι οις προ σε ρχε σθαι κα α θα ρον
 ο λον μο λυ σμου σα ρ κος και πνευ μα α τος

Ωδή η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γ ων ου ρα νι ων και φρι κτων και α γι ων σου
 Χρι στε νυν Μυ στη ρι ων και του θει ου σου Δει πνου και
 μυ στι κου ου κοι νω νον γε νε σθαι κα με ε κα τα

ξί ω σον τον α πε γνω σμε νον ο Θε ο ος ο Σω

τηρ μου

Υπο την σην καταφυγων ευσπλαγχνιαν Αγα

θεε κρα ζω σοι φο βω Εν ε μοι μει νον Σω τερ κα

γω ως ε ε φησ εν σοι ι δου γαρ θαρ ρω ων τω ε λε

ει σου τρω γω σου το Σω μα και πι νω σου το Αι μα

Φριτ τω δε χο με νος το πυρ μη φλε χθω ω σει κη

ρος και ω σει χορ τος ω φρι κτου Μυ στη ρι ου ω ευ

σπλαγχνι ι ας Θε ου Πως θει ου Σω μα τος και Αι μα

τος ο πη λος με τε χω και α φθα ρ το ποι ου μαι

Ωδή θ'. Ανάρχου γεννήτορος.

Χρηστος εστι γευσασθε και ιδετε ο Κυριος

διη μας καθη μας γαρ παλαι γε νο με νος α

παξ ε αυ τον τε προ σα ξας ως προ σφο ραν Πα

